

Sâmbătă, 5 iulie 2014, ora 19³⁰

Fratele Miskis: 2 Tesaloniceni 2, de la v. 13: „Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră. Și Însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!”

Fratele Frank: Luați loc. Mulțumiri Domnului din toată inima pentru prioritatea minunată pe care o avem ca să ne putem aduna, să ascultăm Cuvântul. Și Domnul ne dăruiește credința necesară și anume, credință conform Scripturii. Iar în ce privește Cuvântul care ne-a fost citit, mai târziu vom intra în câteva detalii. Dar prima dată doresc să transmit salaturile. Nu știu unde să încep și unde să termin. [...]

Noi suntem uniți cu [frați din] toată lumea, cu toți aceia care au primit harul lui Dumnezeu astfel ca în acest timp să asculte și să primească tot ce ne-a pregătit Domnul. Este un har deosebit ca în ziua mântuirii să auzim mesajul de salvare pentru acest timp, să-l credem și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru prezent. Nu să ne jucăm de-a religia, ci să fi primit har înaintea lui Dumnezeu, să credem făgăduințele pe care le-a dat El și după aceea să vedem și să trăim împlinirile acestora.

În ultimele două luni, la sfârșiturile de săptămâna am avut o prioritate deosebită ca să fiu în Bruxelles, în Paris, în Praga, în Bratislava și ultima dată am fost și în Turcia. Este ceva puternic să vedem și să trăim ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Nu putem să intrăm în toate detaliile, dar un lucru putem să spunem: Dumnezeu Își are pretutindeni slujitorii Lui, care împart hrana. El Își are poporul Lui care are la dispoziție o masă pregătită, astfel încât toți să se

hrănească cu mana proaspătă, cu Cuvântul descoperit.

Am auzit că până și țările vecine au fost incluse, până în Afganistan și, de partea cealaltă, până în Georgia, de unde era și fratele nostru care ne-a vizitat cu câteva luni în urmă. Acum, aproximativ două sute de persoane doresc să fie botezate biblic în Georgia. Fratele Schmidt sau fratele Kolea pot să mărturisească despre ceea ce face Dumnezeu acolo, fie în Uzbekistan sau în orice alt loc. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru aceste multe limbi pe care ni le-a dăruit El în acest loc, astfel încât să putem da mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu nouă.

Astăzi nu doresc să uit să spun un bun venit tuturor acelor care sunt în mijlocul nostru pentru prima dată. Cine este astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru? Ridicați-vă în picioare, să vă spunem un bun venit deosebit! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Mulțumiri Domnului. Dumnezeu să vă binecuvânteze și la balcon! Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

De asemenea, am aflat că vin frați și surori din Ungaria. Știți cu toții, Ungaria este o țară cu probleme. Așa a fost în trecut. Nicăieri, evreii n-au atâtea probleme ca în Ungaria. Dar Dumnezeu dăruiește harul Său în toate situațiile. Nu putem să intrăm în toate detaliile. Domnul Își are poporul Lui în toate popoarele, în toate limbile și noi putem să-I mulțumim Lui pentru faptul că are loc chemarea afară.

Noi, în ultima adunare, în Istanbul, am trăit pentru prima dată după mulți ani, că, fără să fie chemați într-un mod special, după „Amin” au venit toți în față. Eu cred că au fost cel puțin o sută cincizeci de persoane care au venit în față: tineri și în etate, mici și mari. Și o femeie a spus: „Eu sunt în islam, dar doresc să vă rugați pentru mine”. Domnul a dăruit har și a binecuvântat. Noi am simțit că, Cuvântul a împlinit scopul pentru care a fost trimis. Eu sper din toată inima mea, că și voi vă puteți bucura împreună cu mine. Am auzit un „Amin!” din partea fratelui Gilbert.

În Paris, cred că au fost adunați aproximativ două mii de oameni ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul cheamă afară.

Avem invitații din lumea întreagă, ca să dăm ultima chemare. Noi suntem mulțumitori, de asemenea, pentru faptul că în toată lumea oamenii au posibilitatea să asculte, să vadă și să trăiască împreună cu noi lucrurile pe care le face Dumnezeu acum pe pământ. Frumos ar fi ca ei nu doar să asculte și să privească, ci să experimenteze cum are loc chemarea afară și pregătirea, prin harul Său.

Cu privire la Israel, nu putem intra în detalii, dar cu toții știm că totul a fost spus deja dinainte. Chiar și faptul că Gaza nu va mai exista, ci va deveni un deșert. 43 km lungime și 15 km lățime, a făcut mult necaz în Israel. În final, această fâșie Gaza nu va mai exista. Dar să lăsăm totul în mâinile lui Dumnezeu. Așa trebuie să vină. Profeția biblică se împlinesc în toate sferele.

De asemenea, a trebuit să mă gândesc, în special la Israel - poporul ALES de Dumnezeu. Dar și alegerea aceasta trebuie să fie acceptată. Și alegerii îi aparține și credința și ascultarea. Fără credință și ascultare, nu există nicio alegere, ci oamenii doar își închipuie că ar fi aleși dinainte.

O vedeți în Israel... fie că este vorba despre declarația din 1896 și alte declarații care au mai urmat în decursul anilor. Fie 1917, declarația de la Balfour¹, când ministrul de externe din Marea Britanie a spus că „poporul Israel are o patrie în Palestina și noi vom avea grijă să devină realitate”. Există aceste declarații din toți anii aceștia. Dar,

---

¹ Declarația Balfour din 2 noiembrie 1917 a fost o declarație oficială de politică extenă a guvernului Regatului Unit prin care se afirma că: „Guvernul Majestății Sale privește favorabil stabilirea în Palestina a unui Cămin național pentru poporul evreu și își va folosi bunele oficii pentru a facilita atingerea acestui obiectiv; este de înțeles că nu se va face nimic ce ar putea prejudicia drepturile civile și religioase ale comunităților neevreiești existente în Palestina, sau drepturile și statutul politic obținut de evrei în alte țări”. Declarația a fost făcută într-o scrisoare a secretarului pentru afacerile externe Arthur James Balfour către baronul Lionel Walter Rothschild, unul dintre liderii comunității evreiești britanice, declarație care urma să fie transmisă „Federației Sioniste a Marii Britanii și Irlandei”, o organizație sionistă britanică.

Declarația reflecta poziția cabinetului britanic, stabilită în ședința guvernului din 31 octombrie 1917. În declarație se mai afirma că este vorba de un act de „... simpatie pentru aspirațiile evreiești sioniste”. Declarația a fost și rezultatul eforturilor politice ale liderilor sioniștilor londonezi Chaim Weizmann și Nahum Sokolow. Ei ceruseră reconstituirea Palestinei ca singurul cămin național evreiesc. Declarația Balfour s-a situat din punctul lor de vedere mult sub așteptările sioniștilor. Declarația Balfour a fost mai târziu incorporată printre prevederile Tratatului de la Sèvres dintre puterile aliate învingătoare și Imperiul Otoman și în Mandatului britanic pentru Palestina. Originalul documentului este păstrat la British Library.

Ziua de 2 noiembrie este comemorată cu fast în Israel și în diaspora evreiască ca „Ziua Balfour”. Aceeași zi este amintită cu tristețe în toate statele arabe moderne.

de asemenea, mai există și un 14 mai 1948, când statul Israel a fost proclamat de către Ben Gurion. Atunci s-a împlinit: „când veți vedea că smochinul înfrăgește”. Atunci au început să se îplinească făgăduințele că Dumnezeu va aduna rămășița poporului Său din toate popoarele și națiunile și le va duce acasă, în Israel.

Noi nu suntem în posesia Sfintei Scripturi doar ca să o citim ca o carte oarecare, ci suntem introduși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru, împreună cu toți aceia care Îl cred pe Domnul, care se încred în El și care cred fiecare fiecare Cuvânt scris în această Scriptură, care-l iau în serios și rămân în acesta.

De asemenea vedem ce se întâmplă și la Vatican. Am urmărit evenimentele... vizita în Israel și pe acești doi domni la Vatican. Noi am urmărit totul... Apoi o declarație scrisă cu litere mari: „UNITATE ÎN DIVERSITATE”. Totul este decorat într-un mod creștin. Ioan 17 este folosit într-un scop fals. Dar cine citește Ioan 17 cu sinceritate, își dă seama că acolo sunt niște expresii importante, care ne arată ceea ce a vrut să spună Domnul.

Înainte să mergem la alt Cuvânt, doresc să citesc câteva versete din Ioan 17, ca să știm despre cine a vorbit Domnul. Nu o unitate oarecare în diversitate, o unificare religioasă sub niște lideri religioși ci așa cum este scris în Ioan 17:6: „*Am făcut cunoscut Numele Tău, oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*”. Nu cuiva oarecare, ci „poporului Meu”, „fiilor și fiicelor Mele”. „*Ei au păzit Cuvântul Tău*”. Și a doua parte din vers. 8: „*Și au cunoscut cu adevărat că am ieșit de la Tine*” – nu că „am fost lângă Tine”, ci „am ieșit de la Tine” – „*și au crezut că Tu M-ai trimis*”.

A doua parte a vers. 11: „*Sfinte Tată, păzește în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să poată fi una cum suntem și Noi*”. Vers. 14: „*Le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume*”. Mai întâi „Eu le-am descoperit Numele Tău” și după aceea, „Eu le-am dat Cuvântul Tău”. Astfel, Cuvântul a devenit lumina picioarelor noastre. Vers. 17: „*Sfințeste-i prin adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul*”. Aleluia! Amin, amin!

Vers. 18: „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume”. Vers 19: „Și Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr”. Vers. 23: „Eu în ei și Tu în Mine ca ei să ajungă la unitate desăvârșită²” - nu religii, nu „unitate în diversitate”, ci „Eu în ei și Tu în Mine ca ei să ajungă la unitate desăvârșită”. Și vers. 26: „Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și-L voi mai face cunoscut!”

Doar ca informație dumnezeiască pentru voi: nu o unitate făcută de un om, ci poporul lui Dumnezeu unit în Isus Hristos, Domnul nostru, ca un singur popor, printr-un singur Duh, botezați într-un singur Trup.

S-o spunem clar: dacă este scris aici: „Eu Le-am descoperit Cuvântul Tău”, fiecare verset, inclusiv Matei 28, Domnul ni l-a descoperit. Dacă mergem la cele 349 de denominații și părtaşii creștine, unite în Consiliul Mondial al Bisericilor, toate au învățătura trinitară și folosesc botezul trinitar. Dar această învățătură trinitară nu există nicăieri în Biblie și, de asemenea, nu există nicio practică trinitară. Ceea ce fac oamenii aceștia este o unificare nebiblică. Nu este o unificare sub Hristos, Capul Bisericii.

Dar noi știm cu toții că trebuie să se întâmple așa. Pe de altă parte, înțelegem seriozitatea acestui ceas: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă, nu vă atingeți de nimic necurat. Atunci vă voi primi” și după aceea se împlinește „voi Îmi veți fi fii și fiice, iar Eu voi fi Dumnezeuul vostru”.

Frați și surori, este un har de nedescris pe care ni l-a dăruit Dumnezeu, ca în acest timp să recunoaștem făgăduința că El va trimite un profet. Eu m-am gândit la situația din 11 iunie 1933. Mulți ani au venit și au trecut, de când Domnul, cu voce puternică, a rostit cuvintele: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergă prima venire a lui Hristos, tot astfel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Anii au venit și au

---

² Sau: „Eu în ei și Tu în Mine; pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți spre a fi una” (Biblia București 2001); sau: „ca să fie desăvârșiți într-o unitate” (NT – trad. fidelă Arad 2011); sau: „pentru ca ei să fie pe deplin una” (N.T.R.); sau: „Eu în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți în unul” (Fidela revizuită, Cluj-Napoca 2011) – n.tr.

trecut. Eu m-am gândit și la acea zi deosebită de 28 februarie 1963 când norul supranatural s-a coborât și a fost fotografiat de fotografi lumești, de la o distanță de 400 mile. În revistele „Science”, „Life” s-a scris despre această nor inexplicabil de deasupra Arizonei, pe muntele Sunset. Și acolo fratele Branham a auzit și a primit a primit porunca: „Întoarce-te la Jeffersonville, căci a sosit timpul să fie deschise cele șapte peceti”.

Frați și surori, au existat niște zile deosebite în viețile slujitorilor lui Dumnezeu. Au existat zile deosebite în viața Israelului și în viața Bisericii și chiar și în timpul nostru. Încă o zi deosebită a fost 7 mai 1946, când îngerul Domnului a venit în încăperea. Lumina supranaturală a strălucit pe pardoseală și îngerul Domnului s-a coborât în această lumină și a spus fratelui Branham: „Eu sunt trimis din prezența lui Dumnezeu la tine, ca să-ți dau însărcinarea”. Voi cu toții cunoașteți această mărturie a fratelui Branham.

În timpul nostru au existat niște zile deosebite în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru. De aceea, noi suntem mulțumitori din toată inima pentru că putem crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru – pentru că am putut primi și accepta faptul că revenirea Domnului este foarte aproape și că înaintea revenirii Sale, a trebuit să răsună această chemare de trezire. Cine citește în Matei 25, va ajunge și la versetul 5: „au ațipit toate și au adormit”. Toate au adormit - fie înțelepte, fie neînțelepte, toate au adormit. Și după aceea a venit această chemare de trezire. Această chemare de trezire răsună acum și merge în toată lumea și toți care au urechi de auzit, să asculte ceea ce spune Duhul. Acum este important ca noi să auzim această chemare de trezire și să nu trecem pe lângă aceasta.

Am putea să citim multe versete și să spunem: „O! Dumnezeule, Tu Te-ai ostenit atât de mult și ne-ai inclus în planul Tău de mântuire, ne-ai descoperit pas cu pas Cuvântul Tău și făgăduințele Tale”. De asemenea avem și expresiile fratelui Branham, pe care le apreciem și știm că trebuie să le readucem în Sfânta Scriptură, ca să știm 100% că într-adevăr am înțeles corect cele spuse. Desigur, totul trebuie să fie bazat pe două sau trei versete.

Și știți la ce m-am gândit? În Vechiul Testament era chivotul legământului. Chivotul era lucrul cel mai important, fiindcă ceea ce a poruncit Dumnezeu a fost pus în chivot. Acesta era purtat pe umerii preoților. Și Dumnezeu a confirmat tot ce a făgăduit, prin harul Său. La fel este situația și în timpul nostru: nu în afara Cuvântului.

Noi am făcut efortul, ieri și am citit despre o temă deosebită. De peste 300 de ori, fratele Branham a amintit „Urim și Tumim”. Știți cu toții ce este aceasta. Eu mi-am notat aceste versete biblice: Exod 25, Exod 28, Levitic 48, 1 Samuel 28, Neemia 7:65. Eu mi-am notat toate aceste versete biblice. Și știți ce? Eu am adus cu mine - a fost „lumină și desăvârșire”. „Lumină și desăvârșire”. Nu a fost doar chivotul legământului, ci Domnul Dumnezeu, într-un mod supranatural a confirmat „lumina și desăvârșirea”.

Dacă cineva venea și povestea un vis sau altceva, dacă era corect atunci lumina strălucea într-un mod supranatural. Aaron a purtat acest pieptar și, după Aaron, l-au purtat și preoții. Altfel ei nu puteau veni înaintea poporului. Și fratele Branham a spus-o de peste 300: „pentru noi, pieptarul, lumina și desăvârșirea, este Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu și totul trebuie să fie în concordanță cu Scriptura” – așa cum Dumnezeu a mărturisit într-un mod supranatural în Vechiul Testament despre ceea ce era corect, lăsând ca lumina să strălucească... Și dacă lumina nu strălucea, atunci nu era corect, atunci nimeni nu trebuia să își facă probleme.

Și fratele Branham a accentuat acest lucru de peste 300 de ori, vorbind despre acest Urim și Tumim, „lumină și desăvârșire”. Și Biblia este Urim și Tumim al nostru. Aici ne este spus ce este corect și atunci strălucește lumina și noi putem să umblăm în această lumină prin harul Domnului. Noi am primit mult din partea lui Dumnezeu. De asemenea, mult ni se va cere, la revenirea Lui.

Haideți să ne întoarcem la ceea ce ne-a fost citit din 2 Tesaloniceni. Am citit de la versetul 13. Dar fiți atenți despre ce este vorba în tot capitolul. Este vorba despre ziua Domnului, despre omul păcatului, al fărădelegii. Este vorba despre „*potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu, sau de ce este vrednic de închinare*”. Noi trebuie să citim totul în context, ca să știm despre ce

este vorba.

Și după aceea, în 2 Tesaloniceni cap. 2 în a doua parte din versetul 10 este scris: „*Pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți, din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire*”. Ei n-au permis Cuvântului să le vorbească, n-au respectat Cuvântul, din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, să creadă o minciună.

Frați și surori, este extraordinar! Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric, a despărțit adevărul de minciună. De aceea este important pentru noi. Toți ceilalți pot să meargă pe căile lor, să creadă ce doresc să creadă, dar pentru noi, care ne-am întors la Cuvântul lui Dumnezeu, noi credem din toate inimile noastre ce este scris în Scriptură și cum o spune Scriptura.

Și versetul 12 trebuie adăugat: „*Pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți*”. Apoi vine și versetul 13: „*Noi însă, frați preaiubiți de Domnul...*”. Pe de o parte, sunt toți cei care n-au primit adevărul, care n-au avut dragostea adevărului și vor fi osândiți atunci. Dar după aceea, Cuvântul ne adresat nouă: „*Noi însă, frați preaiubiți, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi*”. Dar care este datoria noastră? Nu doar vestirea, ci să mulțumim lui Dumnezeu pentru toți cei care au crezut vestirea. Și abia după aceea, Cuvântul împlinește scopul pentru care a fost trimis. „*Căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului*”. „*Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera*”.

Fiecare temă biblică este importantă. Și s-o spunem clar: totul începe cu Dumnezeirea. Eu repet: toate aceste 349 de denominații creștine au doar primele paragrafe din crezul lor asupra cărora sunt de acord, restul este deosebit între ele. Dar credința în trinitate și credința în botezul trinitar, acestea sunt două lucruri comune tuturor, indiferent cine sunt ei. Și tocmai aceste două puncte principale sunt foarte importante. Noi să știm: Isus Hristos este Dumnezeu descoperit în trup, îndreptățit în Duhul, vestit printre Neamuri, primit în slava. Bineînțeles, când a devenit om, El a trebuit să fie toate: Mielul lui Dumnezeu, Mijlocitorul, Avocatul, trebuia să fie

totul. Și când va veni sfârșitul, atunci Dumnezeu va fi din nou totul în toți și în toate.

Eu amintesc lucrul acesta pentru că toți au în comun această temelie falsă. Este ceva zidit pe nisip, nu pe descoperirea lui Isus Hristos. Ei se pot împodobi cu tot felul de versete biblice, din cap până în picioare – dar totul este fals, de la început. De aceea, noi trebuie să spunem: ce har am primit, ca să putem crede așa cum au crezut și frații noștri de la început.

Acesta este și mesajul timpului prezent: înapoi la început, înapoi la învățătura apostolilor, înapoi la fundamentul original. Înapoi și din nou înapoi. De aceea, îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru faptul că am recunoscut ceasul cercetării lui Dumnezeu și știm că Dumnezeu a făgăduit: „Eu vă trimit pe prorocul Ilie, înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului”. El a făcut-o. Cu ce scop? Astfel ca inimile copiilor lui Dumnezeu să fie readuse la credința părinților. Aceasta este făgăduința. De aceea, înapoi la Cuvânt. Nicio descoperire care vine de la Dumnezeu nu este în afara Cuvântului. De la Dumnezeu vin doar descoperiri care sunt în cadrul Cuvântului.

Săptămâna trecută am făcut efortul să citesc ultimele două scrisori circulare, fiindcă mulți frați spun că ei cred mesajul și totuși au învățăturile despre cele șapte tunete, care sunt diferite între ele. Există probabil nouă învățături diferite despre tunete. Aici am afirmația principală a fratelui Branham, în circulara din martie 2013. Când cineva a venit la fratelui Branham și i-a zis: „Când vor răsună vocile celor șapte tunete, va fi ceva ce nu este scris în Biblie?” Voi toți puteți să citiți acest alineat. Eu citesc doar ultimele trei rânduri: „Totul este descoperit aici, iar cele șapte peceti sunt descoperite și ne arată ce a fost descoperirea”. Și trebuie s-o spunem clar așa cum am și făcut-o de multe ori. Atunci când fratele Branham a venit la acest munte Sunset, au răsunat șapte tunete și tot pământul a fost cutremurat. De aceea el s-a referit deseori la aceste șapte tunete.

Mai departe continuă: „Vedeți voi, El este încă Cuvântul. Voi nu puteți ieși din acest Cuvânt. Duhul lui Dumnezeu nu va părăsi niciodată acest Cuvânt. El va rămâne mereu cu Cuvântul Său...”. Se

poate reciti pe pagina 22 din scrisoarea circulară din martie 2013.

De ce trebuie să o spunem de atâtea ori? Vă spun și motivul. Fiindcă există atâtea învățături nebiblice în afara mesajului. Ați auzit bine? Nu în cadrul mesajului, ci în afara mesajului. În cadrul mesajului, Cuvântul lui Dumnezeu este valabil. Acolo este valabil doar ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Lui și niciun fel de răstălmăcire nu este valabilă, ci doar „Așa vorbește Domnul în sfântul Său Cuvânt”. Cine spune „Amin”? Amin. Așa este. Așa ne-a fost lăsat acest Cuvânt și așa îl și credem din toată inima noastră.

În Filipeni, omul lui Dumnezeu a scris credincioșilor să rămână credincioși celor auzite, căci Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui în ai Săi, până în ziua revenirii Domnului nostru, Isus Hristos. Astfel este scris în Filipeni cap.1, în vers. 6. Filipeni 1:6: *„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos”*. Dar mai întâi trebuie să fie făcut acest început.

Dacă mă gândesc mai ales la tinerii noștri și la toți aceia care încă n-au avut o trăire directă a mântuirii, cu Dumnezeu, peste care Duhul lui Dumnezeu încă n-a venit, fie ca El să îi conducă pe toți la pocăință, căci astfel este scris: *„recunoașteți că Duhul lui Dumnezeu vă conduce la pocăință”*. Noi trebuie să vestim pocăința. *„Pocăiți-vă!”* Dar cine poate să se pocăiască? Doar acela care își recunoaște păcatele, cu care nu poate să se arate înaintea lui Dumnezeu. Să vestești pocăința este ușor, dar după aceea trebuie să vină și rezultatul. Ioan a predicat pocăința, Domnul nostru a predicat pocăința și oamenii și-au mărturisit păcatele și au fost botezați. Recunoașteți că Duhul lui Dumnezeu vă conduce la pocăință.

Frați și surori, noi nu vrem ca vreunul dintre cei care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu, să rămână în urmă – ci dorim ca toți să facă parte din rândul fecioarelor înțelepte și să fie dovedit vinovat de către Duhul lui Dumnezeu în ce privește lucrurile care nu pot rezista înaintea lui Dumnezeu și să se pocăiască de aceasta, să o aducă Domnului și apoi să trăiască și să primească siguranța mântuirii. Cum zice cântarea: *„La fel de sigur cum soarele este pe cer, am primit eu mântuirea”*.

Frați și surori, un om care a trăit cu adevărat mântuirea, este bucuros, jubilează și-L laudă pe Domnul din toată inima lui. Nimeni nu trebuie să fie rugat ca să se roage. Nu, ci laude și mulțumiri vor veni din inimă și se vor înălța la tronul lui Dumnezeu, ca mulțumire pentru ceea ce a făcut Domnul.

În acest loc, noi nu vestim doar mesajul... În acest loc este vestit tot planul lui Dumnezeu. Într-adevăr, în prima predică a fost spus: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat...”. Pocăința are loc înaintea botezului – omul se bate în pieptul său și spune: „Oh, viața mea este plină de păcate. Eu mă întorc la Tine, Doamne și Te rog să mă ierți!” Vă spun, ziua cea mai frumoasă în viețile noastre este când noi primim siguranța credinței că păcatele noastre sunt iertate. „Eu sunt liber! Eu sunt liber! Isus mi-a dăruit viața! Eu sunt liber!”

Vă rog, înțelegeți corect. Eu doresc să vă văd pe toți acolo la Domnul. Dar nu se poate vorbi despre desăvârșire, dacă nu a fost făcut un început. Mai întâi vine începutul, așa am citit: *„Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos”*. Deci, începutul trebuie să fie făcut. Eu mi-aș dori ca Duhul lui Dumnezeu să coboare peste noi toți și noi cu toții să ne pocăim încă odată. Să ne umilim înaintea lui Dumnezeu și să spunem: „Doamne, unele lucruri n-au fost așa cum ar fi trebuit să fie! Fie-Ți milă de mine. Dăruiește-mi eliberarea!” Mai sunt unele lucruri ici și colo... spuneți: „Doamne, așa cum sunt, așa vin la Tine! Tu să mă eliberezi”. Căci este încă scris: „Cine este eliberat de către Fiul, acela este liber”. De aceea noi putem și trebuie să vestim mântuirea deplină, astfel încât să fim pregătiți la revenirea Domnului și să putem merge cu El în slavă.

Următorul verset, 10, ne spune - Filipeni 1:10: *„ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos”*. Câteodată stăm înaintea unor decizii și atunci omul lui Dumnezeu scrie: *„să deosebiți lucrurile alese”*. Și tinerii trebuie să decidă, fie pentru o profesie sau altceva. Domnul să vă pună în inimile voastre. Spuneți-I: „Doamne, Tu să decizi pentru Mine! Fie-Ți milă de mine, astfel încât deciziile mele să fie în voia Ta”. „Să deosebiți lucrurile alese”, nu ici și colo, ci când este vorba de o

decizie, noi să-L rugăm pe Dumnezeu ca El să ajute ca această decizie să fie corectă. *„Ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos”*.

Pavel a scris mai departe în Filipeni cap. 2 în vers. 16: *„ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar”*. Amin. Vă dați seama despre ce este vorba aici? Omul lui Dumnezeu a vrut să fie la Domnul împreună cu toți aceia cărora le-a vestit Cuvântul lui Dumnezeu. A vrut să fie gata împreună cu toți aceia care au auzit Cuvântul din gura lui, astfel ca și ei să fie pregătiți pentru ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Aceasta este și dorința noastră. Fiți sinceri. Noi dorim ca toți aceia care sunt adunați aici și toți aceia care ascultă în toată lumea să fie prezenți la răpire, să nu lipsească niciunul; cu toții să ne revedem în slavă la Domnul.

Eu sunt convins că acesta este timpul pregătirii. Și eu sunt convins că nu există nicio împotrivire în inimile voastre. Voi spuneți DA la Cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă uneori mai slab, dar totuși spuneți: „Doamne, fie-Ți milă de mine, ajută-mă să pot sta înaintea Ta cu deciziile mele”.

Și în cap.2, vers.13: *„Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea”*. Ceea ce este în plăcerea lui Dumnezeu, El lucrează în voi, pune în inima voastră această dorință și apoi El o și împlinește. El face ambele lucruri: prima dată El pune dorința aceasta în inimile noastre, ceea ce Îi este plăcut Lui și după aceea El ne dăruiește și puterea ca să o putem face conform vocii și plăcerii Sale. Dumnezeu nu pune un jug peste noi și nu face sclavi din noi, ci El ne-a dăruit libertatea Lui prin harul Său. Și oricine intră în această libertate dumnezeiască se va simți bine. Pentru că așa a rânduit-o Dumnezeu pentru noi.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi. *„Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile”*. Eu nu cred că vin aici în Krefeld, oameni din România, sau din Suedia, sau din Franța, sau din Italia, șofând 1650 de km, fiindcă au prea mulți bani sau prea mult timp, ci pentru că Dumnezeu le-a pus în inimi dorința să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel și este scris: „Dumnezeu va trimite o

foamete, nu după pâine și sete după apă, ci după ascultarea cuvintelor lui Dumnezeu!” De aceea este pus pe sfeșnic Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea, Dumnezeu lucrează în timpul acesta într-un mod supranatural în toți aceia care au primit Cuvântul.

Deci, nu doar în Vechiul Testament a fost pus Cuvântul în chivot și a fost pus pe umerii preoților, ci acest Cuvânt trebuie să fie pus în inimile noastre. „Eu voi încheia un Legământ nou cu voi! Voi pune cuvintele Mele în inimile voastre, le voi scrie în voi!” Acesta este harul minunat: nu doar pe umerii preoților să fie chivotul, ci să auzim aceste cuvinte vii ale Dumnezeului viu, să le primim, să le credem, să ne fie descoperite și astfel să fim puși în voia directă a lui Dumnezeu.

Înapoi la 2 Tesaloniceni. Toți aceia care n-au crezut adevărul, fără excepție, toți vor fi osândiți, fără excepție. Nu noi vom judeca pe cineva, ci Domnul. Dar astfel este scris: „toți aceia care n-au crezut adevărul”. Adevărul despre Dumnezeire... Închipuți-vă de câte ori este scris în Biblie despre singurul Dumnezeu, despre Domnul Dumnezeu nostru. Și doar fiindcă ei i-au urât pe evrei și i-au numit ucigași ai lui Hristos, au inventat învățătura aceasta trinitară, din păgânism. Ar trebui să vă uitați în cartea aceasta unde sunt arătate toate aceste trinități. Oamenii aceștia din biserică, la începutul secolului al-IV-lea au inventat trinitatea fiindcă au vrut să-i pedepsească pe evrei. Din sinagogi au făcut cotețe de porci. În numele trinității au fost rostite multe blesteme.

Și astăzi, toți sunt uniți în această trinitate. După cum am spus, nicio singură dată n-a fost descris în Biblie vreun act făcut sub formula trinitara. Nici măcar o singură dată. Iar Matei 28 a fost înțeles greșit de către acești bărbați religioși, care n-au avut nicio chemare, care habar n-au avut unde locuiește Dumnezeu, care habar n-aveau despre Vechiul Testament sau Noul Testament. Ei au inventat o religie și așa a și rămas până în ziua de astăzi.

Și fiți sinceri: chiar și toate denomițiile libere, sunt o parte sau au rămas în această formulă trinitară și botezul trinitar – fie pentecostali, fie bapțiști, fie metodiști – toți au rămas în aceasta. Dar Dumnezeu a trimis pe profetul Lui și i-a spus că tot ce are loc sub această formulă este o practică satanică. Această formulă nu a fost

folosită niciodată în Scriptură, ci doar Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt.

Frați și surori, toți aceia care încă nu sunt botezați în Numele Domnului Isus Hristos, vă rog folosiți această ocazie și lăsați în urma voastră trecutul vostru religios. În 1948 și eu am fost botezat de un predicator baptist, în formula trinitară, dar în acel moment când eu l-am auzit pe profetul lui Dumnezeu... El a făcut o afirmație foarte dură: „Toți aceia care sunt botezați în formula trinitară, aparțin de fapt bisericii romano-catolice”. Acest lucru m-a lovit profund în inima mea. Fratele Alfred Borg, fratele Helmut Frank, unii mai sunt prezenți aici - foarte repede am găsit calea spre Rinn și noi cu toții ne-am botezat reciproc, biblic în Numele Domnului Isus Hristos.

Frați și surori, acesta este timpul deciziei. Să nu amânăm, ci să spunem: „Doamne! Chivotul este deschis, Cuvântul a fost descoperit!” Înapoi la credința originală a apostolilor și profeților! Și trebuie spus și acest lucru: Faptele Apostolilor 2:42: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă și în frângerea pâinii și în rugăciuni”. Totul trebuie să se întoarcă la original... Nu este nevoie de nicio discuție. Doar să credem și să ascultăm. Restul o va face Dumnezeu cu noi și prin noi. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt DA și AMIN și toate făgăduințele vor fi împlinite. Și noi vom vedea împlinit tot ce am crezut.

Dumnezeu nostru este un Dumnezeu credincios. Eu o spun în Numele Domnului: la fel de sigur cum Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Lui prin harul Său și la fel de sigur cum noi l-am primit prin credință și prin ascultare de credința îl urmăm, la fel de sigur vom vedea împlinirea ultimelor făgăduințe, prin harul lui Dumnezeu. Ce a început Dumnezeu, El o va duce și la bun sfârșit. Cum am citit, „până în ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos”.

Eu mi-aș dori să vină corul în față și să cânte „O, ce zi”. Ce zi va fi când Domnul nostru va reveni și ne va lua din acest trup pământesc și apoi vom fi împreună cu El tot timpul. Vă mai citesc încă un cuvânt pe care să-l luăm acasă. Tot din Filipeni. Filipeni 3:20. „*Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos*”. Amin. Noi Îl așteptăm. Noi Îl

așteptăm pe El. „*El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile*”. La revenirea Sa, Domnul nostru, cu puterea Sa, va rosti un cuvânt și toate trupurile muritoare vor fi nemuritoare. Toți cei în vârstă vor fi tineri. Dumnezeu a chemat la existență tot universul. N-a fost nimic acolo, El a zis și s-a făcut. A zis și s-a făcut. Și când va reveni, El va rosti din nou și se va împlini. Și noi Îl vom întâmpina pe Domnul nostru în văzduh. Atunci nu vom mai îmbătrâni, nu vom mai fi bolnavi. Cele vechi vor rămânea în trecut pentru totdeauna.

Și trupul nostru va fi un trup nou, va fi ca trupul slavei Sale, un trup de înviere, pe care l-a avut și Domnul nostru. Un astfel de trup ne va fi dăruit și nouă tuturor. Atunci cu toții vom striga: „Moarte, unde este boldul tău? Locuință a morților, unde este biruința ta? Mulțumiri lui Dumnezeu, fiindcă El ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru!”

Totul este în legătură cu realitatea. Dumnezeu a trimis mesajul, noi am auzit ultima chemare, am ieșit afară și acestea sunt ceasuri de pregătire, ca să credem din toate inimile noastre și să fim ascultători și astfel să ne trăim pregătirea. Vă spun, vă rog, fiți de acord în inimile voastre cu fiecare Cuvânt a lui Dumnezeu! Să nu fie nici cea mai mică împotrivire, ci un acord deplin! Credeți așa cum este scris în Scriptură și apoi o vom vedea împlinită.

Dumnezeului nostru care S-a preocupat atât timp cu noi și a făcut atât efort, vorbindu-ne cu noi... Iar astăzi ne-am adunat aici din est, vest, nord și sud, fiindcă Dumnezeu ne-a chemat și ne-a rânduit, astfel ca ultimul mesaj să ajungă până la marginile pământului.

Toți să fie binecuvântați, de la răsăritul soarelui până la apusul lui și de la apusul până la răsăritul lui, pe toate continentele, în toate popoarele și limbile. Acesta este timpul cel mai frumos și cel mai minunat din tot planul de mântuire al lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dat această prioritate, ca noi să trăim toate acestea și să avem parte de această lucrare. El Își va desăvârși lucrarea cu noi toți, până în ziua revenirii Sale. A Lui să fie slava în vecii vecilor. Amin!

Haideți să ne ridicăm. M-aș bucura dacă corul ar cânta un cântec potrivit. Cântăm „Ei vin din est și din vest, vin din sud și nord”. [...] Amin. [...]

Mulțumesc întregului cor. Preaiubiților, eu sunt mișcat în inima mea. Sunt convins că aceasta este ziua în care Dumnezeu a vorbit cu noi. Și în special tinerii, sau oricine dorește, dacă voi simțiți că doriți să dedicați viețile voastre din nou Domnului, puteți să veniți în față. Și noi cântăm „Așa cum sunt...”. Puteți să veniți toți în față. [...]

Domnul nostru a spus clar: *„pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”*. Foarte tare a spus: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă”*. La fel, este scris în Evanghelia după Ioan în cap. 1: *„tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul (puterea) să se facă copii ai lui Dumnezeu”*. Voi cu toții credeți din toată inima voastră. Domnul nostru pe crucea de pe Golgota și-a vărsat sângele. Atunci s-a împlinit: *„Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine”*, prin faptul că a luat asupra Lui toate fărâdelegile noastre și iertându-ne. El a plătit tot prețul. Totul a pus pe Mielul lui Dumnezeu: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii!”* Și atunci s-a împlinit: *„De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna”*.

Vă rog, credeți astăzi din toată inima, că aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul pentru fiecare dintre voi! Și toți aceia care au venit la Domnul nostru, pe aceia i-a primit și a spus: *„Păcate tale sunt iertate! Du-te și nu mai păcătu!”* Credeți acum! Credeți acum! *„Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine”*. A luat asupra Lui toate păcatele. *„Iată Mielul lui Dumnezeu!”*

Aș putea să citez multe versete biblice. Haideți să mai cântăm încă o dată „Așa cum sunt”. [...]

Fiecare să spună Domnului: *„Iubite Domn, vin la Tine. Eu primesc răscumpărarea, mântuirea, iertarea, primesc din partea Ta tot ce mi-ai dăruit Tu. Fie-Ți milă de mine. Iartă-mă, primește-mă. Eu doresc să fiu tot timpul proprietatea Ta. Salvează sufletul meu”*.

Rugați-vă așa cum a pus Dumnezeu în inima voastră. Acesta este ceasul pe care Domnul l-a făcut pentru voi.

Iubite Domn, eu Ți-i dedic pe toți aceștia care au venit la Tine. Primește-i, primește-i o Doamne. Dăruiește iertare, eliberare, har și mântuire. Îți mulțumesc pentru această zi pe care Tu ai făcut-o pentru noi toți, Tu ai făcut-o. Îți mulțumesc fiindcă i-ai iertat pe toți și toți au primit împăcarea. Și Tu le dăruiești acum credința absolută în iertarea deplină și împăcarea desăvârșită. Și nimic nu a mai rămas, ci zăpădul este rupt și toți sunt liberi. Prin harul Tău au fost răscumpărați, au primit iertarea.

Dragi frați și surori, toți cei care ați venit în față și toți aceia care sunt conectați pretutindeni pe acest pământ, aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi toți. Acesta este un început nou pentru voi. Începând de astăzi Domnul vă va conduce mai departe, până când noi, cu toții, vom ajunge la țintă și vom vedea împlinit tot ce am crezut. Voi sunteți dedicați lui Dumnezeu, răscumpărați deplin, sunteți eliberați și dedicați lui Dumnezeu. Haideți să mai spunem încă o dată ce a spus și Domnul nostru: *„pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”*. El ne-a primit. Puteți s-o credeți? Spuneți „Amin” din toată inima.

Frate Schmidt vino și roagă-te împreună cu noi:

Fratele Schmidt: Dumnezeu cel mare, cu toții venim la Tine, împreună, în acest ceas, în acest loc, în acest moment. Noi ne aflăm în prezența Ta. Tu ai dat această chemare: „Ieșiți afară și nu vă atingeți de nimic necurat!” Doamne, Îți mulțumim pentru faptul că, Cuvântul Tău este astăzi același și nu se întoarce fără rod. La fel și noi, ca Biserică, venim fiecare în parte, cu copiii noștri și cu copiii copiilor noștri. Doamne, venim în prezența Ta, o Dumnezeule! Atinge Tu fiecare inimă. A fost deja spus: începând de astăzi, începând din acest moment, Tu i-ai eliberat. Dăruiește harul Tău, să înainteze pe drumul Tău, să Te urmeze pe Tine, căci Tu ai mers înaintea noastră. Îți mulțumim. Doamne Isuse, binecuvântează din bogăția harului Tău cel mare și să-I însoțești. Tu să îndepărtezi tot ce nu-Ți este plăcut. Dăruiește harul Tău și ajută să fie confirmată credința noastră și întărește credința. Binecuvântează, spre slava Numelui Tău. Amin.

[...]

Fratele Frank: Amin. Știți la ce mă gândesc acum? La trăirea minunată când am fost luat din trupul meu și am trăit răpirea. Întotdeauna am ezitat să desenez Ierusalimul cel nou. Vă spun și de ce: fiindcă este scris că lungimea și lățimea și înălțimea sunt identice. Când l-am auzit pe fratele Branham predicând (mi-am notat data și predica), el a spus că Ierusalimul cel nou nu este un cub. Poate nu ar fi trebuit s-o spun, poate voi aveți propriile gânduri despre acesta - într-adevăr este ceva minunat! Nu este ca o piramidă [cuburi puse unul peste altul], ci este ca un fel de con, ca un pavilion. Înălțimea, lățimea și lungimea. Am văzut cum s-a coborât Ierusalimul cel nou. Lucrul minunat este că noi, cu toții vom fi acolo. Eu nu pot să fiu răpit fără voi. Este imposibil. Enoh a putut să fie răpit, Ilie a putut să fie răpit, dar nu eu. Eu doresc să fiu răpit împreună cu voi. Amin. Conform credinței noastre se va întâmpla. Mai cântăm încă o cântare. [...]. Amin.